

Aaret 1914 og dels at tilvejebringe et bedre og mere paa-
lideligt Grundlag for de aarlige Ydelser efter Kapitelstakst,
vilde Mindretallet, saafremt Lovforslaget var fremkommet i
rette Tid, have fundet et saadant Forslag særdeles formaals-
tjenligt. Men Lovforslaget er ikke fremkommet i rette Tid.
Kapitelstaksten for Aaret 1914 er sat, og de Afgifter eller
Ydelser, som svares efter Kapitelstakst, er forfaldet. At fast-
sætte andre Regler paa det nuværende Tidspunkt, hvorefter
Kapitelstaksten for Aaret 1914 skal beregnes, vil efter Mindre-
tallets Formening bringe os ind paa en Lovgivning, hvor det
retlige Grundlag savnes. Dertil kommer et rent praktisk
Spørgsmaal. En Forandring *nu* af Kapitelstaksten for Aaret
1914 vil ganske sikkert medføre adskillige Retssager, og disse
Retssager vil igen give Anledning til megen Misfornøjelse,
Usikkerhed og Forvirring, noget, som under de nuværende
vanskelige Forhold maa anses for meget uheldigt“.

Af disse Grunde kan Mindretallet »ikke anbefale at
stemme for §§ 1 og 2 i Lovforslaget«.

Det anføres derhos, at der under Forhandlingerne i Ud-
valget fra Mindretallets Side er rejst det Spørgsmaal, om
der ikke fra Statens Side i Betragtning af de nuværende
ekstraordinære Forhold og den høje Kapitelstakst, disse For-
hold har medført, kunde være Anledning til at tage et sær-
ligt Hensyn til den mindre bemidlede Del af Befolkningen,
som har Afgifter at svare efter Kapitelstakst, f. Eks. ved,
at Staten paatog sig at overtage en mindre Del af disse
Afgifter for Aaret 1914. »Da Tanken herom imidlertid ikke
fandt Tilslutning fra andre Partier og tillige mødte Mod-
stand fra Landbrugsministerens Side, betragter Mindretallet
dermed Spørgsmaalet som bortfaldet«.

Med Hensyn til den i Folketingets Lovforslags § 3
indeholdte Adgang til Betalingshenstand bemærker et Fler-
tal i Udvalget (Udvalget med Undtagelse af Harald Jensen
og Jeppesen), at det ikke har kunnet gaa med til en saa
omfattende Betalingshenstand. Naar derimod Afgifter og
Ydelser, som kan fordres erlagte in natura, i en Aarrække
er blevet udredet efter Kapitelstakst, vil dette i Alminde-
lighed være Udtryk for, at Parterne stiltiende er enige om
ogsaa for Fremtiden at ordne Forholdet saaledes. Og ud
fra dette Synspunkt mener man uden Uret mod Nyderen at
kunne stille ham overfor det Valg enten at modtage ogsaa
Ydelsen af Høsten 1914 efter Kapitelstakst eller at give